

Abstrakt

Tato bakalářská práce sleduje snahy o prosazení filmové/audiovizuální výchovy ve všeobecném vzdělávání. Snaží se o zmapování stavu filmové výchovy na našem území v historickém kontextu, převážná část je věnována situaci v posledních 13 letech, kdy se situace začala měnit k lepšímu. Práce je členěna do čtyř kapitol, první je věnována zevrubné historické recepci filmové výchovy na našem území, kde se zaměřuji na školní filmovou výchovu, dětské filmové kluby a amatérská hnutí v českém, ale i evropském kontextu (i když velice okrajově). První kapitola se pohybuje v časovém rozmezí od počátku vzniku kinematografie po 80. léta 20. století. V druhé kapitole reflektuji situaci filmové výchovy po roce 1989 na exemplárních příkladech v té době nejsilnějšího mediátora filmové osvěty AČFK a jeho aktivit. Přirozeně se přes osobu Jiřího Králíka dostanu k velmi ambicióznímu projektu na poli filmové výchovy, ke kánonu filmu. Třetí kapitola se podrobně věnuje genezi začlenění F/AV do rámcových vzdělávacích programů českých škol a sleduje postoj státních subjektů jako MŠMT, či MK. Na třetí kapitolu navazuje poslední část této práce, která původně měla být věnována školám, na kterých se měl nový nepovinný předmět učit, avšak nastala taková situace, kdy nebyla dohledána jediná škola, která by převzala model F/AV tak, jak byl 1. 9. 2010 schválen ministrem školství. Kapitola pak poukazuje na ty školy, kde se film vyučuje ve formě seminářů. Dále poukazuje na subjekty rozvíjející obor F/AV ve školách a v neformálním vzdělávání a zakončena je filmovou výchovou jako součástí mediální výchovy a výuky historie.